

N:o 146.

Af Herr **F. Pettersson** från Calmar Län: *Om upphörande, mot lämplig vakans afgift, af nuvarande båtsmanshållet på Öland.*

Vid innevarande riksdag har ej allenast Kongl. Maj:t uti Dess nådiga Proposition om Statsverkets tillstånd och behof föreslagit båtsmanshållets upphörande inom flera län och dess ersättande med indelta soldater, utan enskilda motionärer hafva äfven föreslagit att båtsmanshållet måtte helt och hållet upphöra, samt att den derigenom uppkommande tillgång skulle användas till legande af sjöfolk för flottans behof, då sådant ifrågakommer.

Båtsmanshållet utgör en af de tyngsta och hårdaste bördor, som trycka Ölands befolkning och hade långt för detta bort blifva lindrad. Det är också numera, sedan laga skifte öfvergått ön, förenadt med den största svårighet att anskaffa torp åt båtsmännen, och, om än sådana kunna erhållas, så är detta äfven förenadt med den största kostnad, enär jord dertill måste dyrt köpas; hvadan också de flesta båtsmän sakna torp. Men ej nog härmed, sjelfva aflönings sättet till båtsmännen är äfven mycket illa stäldt; ithy att en båtsman mången gång kan hafva sin fyllnadsrote på ett afstånd af 2 å 3 mil från stamroten. Genom dessa förhållanden inträffar ej sällan att orten får på fattigvården underhålla, under den tid båtsmannen är kommenderad, både hans hustru och barn, och, hvad än värre är, det inträffar ofta att, då båtsmannen väl uttjent sin tid och hemkommer, han är alldeles oduglig till arbete och äfven sjelf måste intagas till underhåll. Att sådana förhållanden alstra ledsnad och bekymmer hos öns befolkning är ju icke underligt samt att densamma önskar blifva dem qvitt, helt naturligt. Då jag kommit underfund dermed att de uttagne båtsmännen, hvilka i klump bland öns befolkning uttagas, icke äro alls mera lämpliga än andra

personer till sjötjänst utan tvärtom, samt då nyare tiders uppfinningar i sjöförsvaret fordra helt och hållet andra förhållanden, än som egde rum då båtsmanshället inrättades, hvilket också af Regeringen blifvit erkändt, och då ytterligare härtill kommer, att af hela öns båtsmansrotar, utgörande 263, flera redan ständigt äro vakanta, så vågar jag ödmjukligen hemställa, att Riksdagen ville för sin del besluta,
att nuvarande båtsmanshället på Öland skall upphöra att utgöras och att därför skall erläggas lämplig vakansafgift.

Om remiss till vederbörligt Utskott anhålles.

Stockholm den 27 Januari 1870.

F. Pettersson
från Calmar Län.

N:o 147.

Af Herr F. Pettersson från Calmar Län: *Om upphäfvande af församlingens skyldighet att bygga prestgård och denna skyldighets öfverflyttande på kyrkoherdarne.*

Då det åligger de flesta af Statens tjänstemän att sjelfva bygga och underhålla sina boställshus, äfven om fördelen af fri bostad blifvit taxerad såsom en del af lönen, hvilket är förhållandet med landtstatens boställen, så kvarstår dock, såsom en gammal kvarleva från äldre tider, ännu i vår svenska lag församlingarnes skyldighet att, på grund af 26 kap. 2 § Byggningsbalken, bygga och underhålla kyrkoherde- eller prestgårdsbyggnader. Kyrkoherden, hvilken är betydligt högre aflönad än komministern, som sjelf får bygga och underhålla sina boställshus, synes mig böra utan församlingarnes betungande bygga och underhålla sina boställshus; synnerligast som, genom nu varande förordning, tvistigheter emellan kyrkoherden och hans församling alltför ofta beklagligtvis uppstå och genom församlingarnes befrielse från byggnadsskyldigheten kunde undanrödjas; men då olyckligtvis socknemännens skyldighet att